

at delegation af beskatningsmyndighed i princippet er forfatningsstridig, se F. Castberg: Norges Statsforfatning, II, 1947, s. 69-70, J. Andenæs: Statsforfatningen i Norge, 1945, s. 181. Heller ikke efter den svenske forfatning er der noget til hinder for, at afgørelser om antidumpingtold og udligningstold overlades til den udøvende magt, jfr. kgl. forordning nr. 164 af 12. maj 1950.

Konklusionen er, at bestemmelsen i dumpingforslagets § 4, stk. 1, ikke er i strid

med grundlovens § 43. Skulle man fra folketingets side ønske en strammere kontrol med finansministerens brug af bemyndigelsen, kan man affatte bestemmelsen ad modum toldlovens § 4 f. eks. således:

„Beslutning om pålæggelse af antidumpingtold eller udligningstold træffes af finansministeren ved bekendtgørelse. Såfremt denne ikke tiltrædes ved en beslutning af folketinget inden 6 måneder efter udstedelsen, ophører dens gyldighed. Ministeren kan på egen hånd ophæve bekendtgørelsen.“

Med ærbødighed

Ernst Andersen.
